TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 21. decembrī *

Lieta C-316/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vestre Landsret* (Dānija) iesniedza ar 2010. gada 28. jūnija lēmumu, kas Tiesā iesniegts 2010. gada 1. jūlijā, kurš ir labots ar 2010. gada 24. augusta lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 26. augustā, tiesvedībā

Danske Svineproducenter

pret

Justitsministeriet,

piedaloties

Union européenne du commerce de bétail et de la viande.

* Tiesvedības valoda — dāņu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lenaerts [*K. Lenaerts*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un D. Švābi [*D. Šváby*] (referents),

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 15. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Danske Svineproducenter* vārdā — H. Senderbijs Kristensens [*H. Sønderby Christensen*], *advokat*,

— *Union européenne du commerce de bétail un de la viande* vārdā — Ž. F. Bellī [*J.-F. Bellis*], A. Beijo [*A. Bailleux*], advokāti, un E. Verlaufs [*E. Werlauff*], *advokat*,

— Dānijas valdības vārdā — V. Pasternaka Jergensena [*V. Pasternak Jørgensen*], pārstāve, kurai palīdz P. Bīrings [*P. Biering*], *advokat*,

— Eiropas Komisijas vārdā — B. Šima [*B. Schima*] un H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz LESD 288. panta otrās daļas, Padomes 2004. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV 2005, L 3, 1. lpp.) 3. panta otrās daļas f) un g) punkta un 37. panta, kā arī minētās Regulas Nr. 1/2005 I pielikuma II nodaļas 1.1. punkta f) apakšpunkta un VII nodaļas D daļas 1.2. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Danske Svineproducenter*, cūku audzētāju profesionālu organizāciju, un *Justitsministeriet* (Tieslietu ministrija) par it īpaši tāda papildu valsts tiesiskā regulējuma, ar ko noteiktos jautājumos ir precizēta Regulas Nr. 1/2005 piemērošana, kāds ir 2006. gada 21. decembra Rīkojums Nr. 1729 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā (*bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport*, *Lovtidende* 2006 A, turpmāk tekstā — "Rīkojums Nr. 1729/2006"), saderību ar minēto regulu un par dažādu šī rīkojuma normu saderību ar minēto regulu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1/2005

3 Regulas Nr. 1/2005 preambulas 2., 6., 8., 10. un 11. apsvērumā ir noteikts:

"(2) Saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/628/EEK (1991. gada 19. novembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā [un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 90/425/EEK un 91/496/EEK (OV L 340, 17. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1995. gada 29. jūnija Direktīvu 95/29/EK (OV L 148, 52. lpp.), turpmāk tekstā — "Direktīva 91/628",] Padome ir pieņēmusi noteikumus dzīvnieku pārvadāšanas jomā, lai novērstu tehniskus šķēršļus dzīvu dzīvnieku tirdzniecībā un ļautu tirgus organizācijām vienmērīgi darboties, tajā pašā laikā nodrošinot attiecīgajiem dzīvniekiem apmierinošu aizsardzības līmeni;

[..]

(6) Padome 2001. gada 19. jūnijā aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumus esošo Kopienas tiesību aktu efektīvai ieviešanai un stingrai kontrolei, pilnveidojot dzīvnieku aizsardzību un labturību, kā arī novēršot dzīvnieku infekcijas slimību

parādīšanos un izplatīšanos un nosakot stingrākas prasības attiecībā uz sāpju un ciešanu novēršanu, lai nodrošinātu dzīvnieku labturību un veselību pārvadāšanas laikā un pēc tam;

[..]

(8) 2002. gada 11. martā Dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības zinātniskā komiteja pieņēma lēmumu par dzīvnieku labturību pārvadāšanas laikā. Tādēļ Kopienas tiesību aktos būtu jāizdara grozījumi, lai ņemtu vērā jaunos zinātniskos pierādījumus, prioritāri nosakot vajadzību pienācīgi nodrošināt to īstenojamību tuvākajā nākotnē;

[..]

(10) pamatojoties uz pieredzi, kas gūta Kopienas tiesību aktu saskaņošanā dzīvnieku pārvadāšanas jomā, piemērojot Direktīvu 91/628, un grūtībām, kas radušās atšķirību dēļ attiecīgās direktīvas transponēšanā valstu līmenī, ir pareizāk Kopienas noteikumus šajā jomā noteikt regulā. Līdz sīki izstrādātu noteikumu pieņemšanai attiecībā uz konkrētām sugām, kam ir īpašas vajadzības un kas sastāda ļoti mazu Kopienas ganāmpulka daļu, dalībvalstīm būtu jāļauj ieviest vai atstāt spēkā valsts papildu noteikumus, kas piemērojami šādu sugu dzīvnieku pārvadāšanai;

(11) lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu un efektīvu piemērošanu visā Kopienā, ievērojot tās pamatprincipu, saskaņā ar kuru dzīvniekus nedrīkst pārvadāt tādā veidā, kas varētu tos ievainot un radīt tiem nevajadzīgas ciešanas, būtu jānosaka

sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz īpašām vajadzībām, kas rodas saistībā ar dažāda veida pārvadājumiem. Šādi sīki izstrādāti noteikumi būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar iepriekš minēto principu un savlaicīgi jāatjaunina, jo īpaši ņemot vērā jaunākos zinātnes atzinumus, līdzko tiek konstatēts, ka tie vairs nenodrošina iepriekš minētā principa ievērošanu attiecībā uz konkrētu sugu vai pārvadājumu veidiem."

4 Atbilstoši Regulas Nr. 1/2005 1. pantam:

"Šī regula attiecas uz dzīvu mugurkaulnieku pārvadāšanu Kopienā, [..].

[..]

3. Šī regula neliedz piemērot stingrākus valstu pasākumus lielākas dzīvnieku labturības nodrošināšanai pārvadāšanas laikā, kas piemērojami vienīgi dalībvalsts teritorijā vai no dalībvalsts teritorijas uzsākta jūras pārvadājuma laikā.

[..]"

5 Šis regulas 3. pantā ar nosaukumu "Vispārīgi dzīvnieku pārvadāšanas nosacījumi" ir noteikts:

"Dzīvniekus nedz pārvadā, nedz organizē dzīvnieku pārvadāšanu tādā veidā, kas varētu tiem radīt ievainojumus vai nevajadzīgas ciešanas.

Turklāt ievēro šādus nosacījumus:

[..]

f) [..] dzīvnieku labturības apstākļi tiek regulāri pārbaudīti un pienācīgi uzturēti;

g) dzīvniekiem tiek nodrošināta pietiekama platība un augstums atbilstīgi to izmēram un plānotajam pārvadājumam;

[..]."

6 Atbilstoši minētās regulas 6. panta 3. punktam:

"Pārvadātāji pārvadā dzīvniekus saskaņā ar I pielikumā ietvertajiem tehniskajiem noteikumiem."

7 Regulas Nr. 1/2005 I pielikuma II nodaļā ir ietverti transportlīdzekļu tehniskie noteikumi. Tās 1. punkts, kurā ir apvienoti noteikumi, kas piemērojami visiem transportlīdzekļiem, ir izteikts šādi:

"1.1. Transportlīdzekļi, konteineri un to aprīkojums ir projektēti, konstruēti, apkopti un ekspluatēti tā:

[..]

f) lai ļautu piekļūt dzīvniekiem, lai tos pārbaudītu un par tiem rūpētos;

[..]

1.2. Dzīvniekiem paredzētā nodalījuma iekšienē un šī nodalījuma katrā līmenī ir paredzēta pietiekama telpa, lai nodrošinātu atbilstošu ventilāciju virs dzīvnieku galvām, kad tie atrodas stāvus savā dabiskajā stāvoklī, un to dabiskās kustības nekādā gadījumā nevar tikt traucētas.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

8 Šī pielikuma III nodaļa attiecas uz pārvadāšanas praksi. Tās 2. punktā ar nosaukumu "Pārvadāšanas laikā" ir ietverta šāda tiesību norma:

"2.1. Pieejamā telpa atbilst VII nodaļā noteiktajiem minimālajiem skaitliskajiem rādītājiem attiecībā uz dzīvniekiem un minētajiem transportlīdzekļiem."

9 Minētā pielikuma V nodaļas, kas ir īpaši veltīta brauciena ilgumam, 1. punktā, kas tostarp attiecas uz cūku sugas mājdzīvniekiem, ir paredzēti šādi noteikumi:

"[..]

1.2. Norādīto sugu dzīvnieku braucienu ilgums [..] nepārsniedz astoņas stundas.

1.3. Maksimālais 1.2. punktā norādīto braucienu ilgums var tikt pagarināts, ja ir izpildīti VI nodaļā paredzētie papildu nosacījumi.

[..]"

10 Minētā VI nodaļa ietver papildu noteikumus, kas piemērojami it īpaši cūku sugas mājdzīvnieku ilgiem ceļojumiem un ir izteikti četros punktos.

11 Šīs nodaļas 1. punktā, kas attiecas uz visiem ilgiem ceļojumiem, ir uzskaitītas prasības attiecībā uz jumtu, grīdu un pakaišiem, barošanu un nodalījumiem, kā arī minimālās prasības atsevišķām sugām. Šajā pēdējā aspektā vienīgais cūkām piemērojamais kritērijs ir, ka ilgā ceļojumā pārvadājamo dzīvnieku svaram ir jāpārsniedz 10 kg, izņemot, ja tos pavada to māte. Minētās nodaļas 2.–4. punkts attiecas, respektīvi, uz apgādi ar ūdeni pārvadājumiem konteineros, ventilāciju, kā arī temperatūras kontroli autotransporta līdzekļos un navigācijas sistēmas izmantošanu.

12 Šī paša I pielikuma VII nodaļā ir noteikti noteikumi par izvietošanas blīvumu. Tā ir formulēta šādi:

"Dzīvniekiem pieejamā telpa atbilst vismaz šādiem rādītājiem:

[..]

D. Cūkas

Pārvadāšana ar dzelzceļa transportu un autotransportu

Cūkām vismaz ir jābūt iespējai apgulties un stāvēt visā augumā to dabiskā stāvoklī.

Lai varētu izpildīt šīs minimālās prasības, apmēram 100 kg smagu cūku izvietošanas blīvums pārvadāšanas laikā nedrīkst pārsniegt 235 kg/m^2.

Cūku suga, lielums un fiziskais stāvoklis var radīt vajadzību palielināt iepriekš minēto minimālo grīdas platību, tā var tikt palielināta līdz 20 % atkarībā no meteoroloģiskajiem apstākļiem un brauciena ilguma.

[..]"

13 Saskaņā ar Regulas Nr. 1/2005 37. pantu iepriekš minētās tiesību normas ir piemērojamas būtībā no 2007. gada 5. janvāra. Šī panta pēdējā daļā ir noteikts:

"Šī regula uzliek saistības kopumā [visas šīs regulas daļas ir saistošas] un ir tieši piemērojama [piemērojamas] visās dalībvalstīs."

Direktīva 91/628 un Regula (EK) Nr. 411/98

14 Direktīva 91/628 ir aizstāta ar Regulu Nr. 1/2005 saskaņā ar tās 33. pantu. Šī direktīva bija piemērojama it īpaši cūku sugas mājdzī.vnieku pārvadāšanai ikvienas dalībvalsts robežās, uz dalībvalsti un no dalībvalsts.

15 Attiecībā it īpaši uz cūkām Direktīvas 91/628 pielikuma I nodaļas A daļas 2. punkta a) un b) apakšpunktā bija noteiktas prasības, kas jāievēro attiecībā uz dzīvniekiem paredzēto nodalījumu minimālo augstumu, līdzīgā formulējumā, kā tās ir izteiktas Regulā Nr. 1/2005.

16 Šī pielikuma VI nodaļas 47. pants attiecās uz izvietošanas blīvumu. Šī panta D daļa, kas attiecās uz cūkām, bija formulēts identiski Regulas Nr. 1/2005 I pielikuma D daļas VII nodaļai, kas citēta šī sprieduma 12. punktā.

17 Minētā pielikuma 48. punkts, kas veidoja tā VII nodaļu un attiecās tikai uz brauciena ilgumu, ietvēra šādas tiesību normas:

"[..]

2. [Cūku un citu sugu mājdzīvnieku] brauciena ilgums nepārsniedz astoņas stundas.

3. Maksimālais brauciena ilgums, kas norādīts 2. punktā, var tikt pagarināts, ja pārvadāšanai izmantotais transportlīdzeklis atbilst šādiem papildu nosacījumiem:

[..]

— tieša pieeja dzīvniekiem,

[..]."

18 Padomes 1998. gada 16. februāra Regula (EK) Nr. 411/98 par dzīvnieku aizsardzības papildu standartiem, kas piemērojami sauszemes transportlīdzekļiem, ko izmanto mājdzīvnieku pārvadājumiem, kuri pārsniedz astoņas stundas (OV L 52, 8. lpp.), kas pieņemta, piemērojot Direktīvas 91/628 13. panta 1. punktu, stājās spēkā 1999. gada 1. jūlijā. Saskaņā ar tās 1. pantu, skatītu kopā ar tās pielikuma 3. punktu, šajā regulā ir prasīts, ka transportlīdzekļi, kas tiek izmantoti it īpaši cūku pārvadāšanai, "jāaprīko tā, lai vienmēr būtu tieša pieeja visiem pārvadājamiem dzīvniekiem, lai tos var pārbaudīt un attiecīgi rūpēties par tiem".

19 Regula Nr. 411/98 arī ir atcelta ar Regulu Nr. 1/2005 saskaņā ar pēdējās 33. pantu.

20 2008. gada 8. maija spriedumā lietā C-491/06 *Danske Svineproducenter* (Krājums, I-3339. lpp.) Tiesa ir nospriedusi:

"1) [..] valsts tiesiskais regulējums [..], kurā ietverti skaitliskie rādītāji attiecībā uz dzīvnieku nodalījumu augstumu, lai pārvadātāji varētu balstīties uz precīzākām normām nekā tās, kas ietvertas [..] Direktīvā 91/628 [..], var ietilpt dalībvalstīm ar EKL 249. pantu piešķirtās rīcības brīvības robežās ar nosacījumu, ka šāds tiesiskais regulējums, kurā ir ievērots šīs [..] direktīvas mērķis, kas ir dzīvnieku aizsardzība pārvadāšanas laikā, netraucē, pārkāpjot samērīguma principu, minētās [..] direktīvas citu mērķu — atcelt tehniskos šķēršļus dzīvu dzīvnieku tirdzniecībā un ļaut atbilstošajām tirgus organizācijām netraucēti darboties — īstenošanu. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai minētajā tiesiskajā regulējumā ir ievēroti šie principi;

2) Direktīvas 91/628 [..] pielikuma VI nodaļas 47. punkta D daļa ir interpretējama tādējādi, ka dalībvalsts var ieviest valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru gadījumā, ja pārvadāšanas ilgums pārsniedz astoņas stundas, katram dzīvniekam ir jābūt nodrošinātai platībai, kas ir vismaz 0,50 m^2 uz 100 kg cūku svara."

Valsts tiesības

21 Rīkojumā Nr. 1729/2006 ir prasīts ievērot noteiktus noteikumus cūku pārvadāšanai.

22 Attiecībā uz nodalījumu minimālo augstumu šī rīkojuma 9. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Pārvadājot cūkas, kuru svars ir 40 kg vai vairāk, katra nodalījuma iekšējam augstumam, mērot no augstākā grīdas punkta līdz zemākajam griestu punktam ([piemēram,] katras sijas vai balsta pamatnei), ir jāatbilst šādām minimālajām prasībām:

Dzīvnieka svars (kg)	Telpas augstums, ja tiek izmantota mehāniskās ventilācijas sistēma	Telpas augstums, ja tiek izmantota cita ventilācijas sistēma
40	74 cm	89 cm
50	77 cm	92 cm
70	84 cm	99 cm
90	90 cm	105 cm
100	92 cm	107 cm
110	95 cm	110 cm
130	99 cm	114 cm
150	103 cm	118 cm
170	106 cm	121 cm
190	109 cm	124 cm
210	111 cm	126 cm
230	112 cm	127 cm"

23 Šī paša panta 5. punktā pārbaudes augstums, ja brauciena ilgums pārsniedz astoņas stundas, ir reglamentēts šādi:

"Ja cūku, kuru svars ir 40 kg vai vairāk, pārvadāšanas laiks pārsniedz astoņas stundas, izmantotajam transporta līdzeklim jābūt iekārtotam tādējādi, lai katra nodalījuma iekšējais pārbaudes augstums jebkurā vietā sasniegtu 140 cm, mērot no augstākā grīdas punkta līdz zemākajam griestu punktam ([piemēram,] katras sijas vai balsta pamatnei), izmantojot šim nolūkam[, piemēram,] paceļamu jumtu un pārbīdāmu grīdu vai citu līdzīgu konstrukciju. Ja iekšējais pārbaudes augstums sasniedz 140 cm, augstumam zem pārējo līmeņu griestiem ir jāsasniedz vismaz 1. punktā paredzētais augstums, ja dzīvnieku pārvadāšana tiek veikta vairāku līmeņu nodalījumos."

24 Prasības attiecībā uz pārvadāšanas blīvumu Rīkojuma Nr. 1729/2006 2. pielikuma D daļā, kas attiecas uz cūkām, ir noteiktas šādi:

"Pārvadāšana pa dzelzceļu un autoceļiem, tostarp piekabēs

1. Pārvadāšana, kuras ilgums ir mazāks par astoņām stundām

Dzīvsvars (kg)	Platība (m^2) vienam dzīvniekam
25	0,17
50	0,26

75	0,33
100	0,42
200	0,70
250 vai vairāk	0,80

Var palielināt iepriekš norādītās minimālās platības atkarībā no dzīvnieka sugas, lieluma un veselības stāvokļa. Var palielināt arī platību līdz 20 % atkarībā no meteoroloģiskajiem apstākļiem un pārvadāšanas ilguma.

2. Pārvadāšana ilgāk nekā astoņas stundas:

Dzīvsvars (kg)	Platība (m^2) vienam dzīvniekam
25	0,20
50	0,31
75	0,39
100	0,50
200	0,84
250 vai vairāk	0,96

[..]”

25 Minētā rīkojuma 36. panta 4. punkta otrajā daļā ir paredzēts pārejas noteikums, uz ko pārvadātāji var atsaukties līdz 2010. gada 15. augustam attiecībā uz autotransportu, kas ir reģistrēts līdz 2005. gada 15. augustam. Šajā tiesību normā ir noteikts:

"Cūku pārvadāšanai [, kas pārsniedz astoņas stundas], kuru svars ir 40 kg vai vairāk, iekšējam augstumam jebkurā vietā, mērot no augstākā grīdas punkta līdz zemākajam griestu punktam ([piemēram,] katras sijas vai balsta pamatnei) ir jāatbilst šādām minimālajām prasībām:

Vidējais svars kg	Iekšējais augstums, ja tiek izmantota mehāniska ventilācijas sistēma	Iekšējais augstums, ja tiek izmantota cita ventilācijas sistēma
Cūkas, kuru svars ir no 40 kg līdz 150 kg	100 cm	107 cm
Cūkas, kuru svars ir no 110 kg līdz 150 kg	110 cm	118 cm
Cūkas, kuru svars ir no 150 kg līdz 230 kg	112 cm	127 cm
Cūkas, kuru svars ir vairāk nekā 230 kg	> 112 cm	> 127 cm"

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

26 2005. gada 14. maijā *Danske Svineproducenter* cēla *Vestre Landsret* (Rietumu reģionālā tiesa) prasību pret *Justitsministeriet*, apgalvojot, ka Dānijas tiesiskajā regulējumā

par dzīvnieku pārvadāšanu, kas bija spēkā pirms Rīkojuma Nr. 1729/2006, bija paredzētas noteiktas normas cūku pārvadāšanai, nosakot nodalījumu minimālo augstumu, minimālo pārbaudes augstumu un pārvadāšanas maksimālo blīvumu, kas bija pretrunā dažādām Kopienu tiesību normām un it īpaši Direktīvas 91/628 normām. Pēc pirmā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa lēma par šīs direktīvas interpretāciju šajā ziņā iepriekš minētajā spriedumā lietā *Danske Svineproducenter*, kā tas ir norādīts šī sprieduma 20. punktā.

27 Šīs pašas tiesvedības, ko izskata iesniedzējtiesa, ietvaros prasītājs pamatlietā turpinājumā apgalvoja, ka līdzīgas tiesību normas, kas ietvertas Rīkojumā Nr. 1729/2006 un turpmāk ir piemērojamas, ir pretrunā Regulai Nr. 1/2005.

28 Šādos apstākļos *Vestre Landsret* no jauna nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai LESD [288. panta otrā daļa] un [..] Regulas Nr. 1/2005 [..] 37. pants, kā arī [šīs regulas] 3. panta [otrās daļas] f) un g) punkts kopā ar [tās I pielikuma] II nodaļas 1.1. punkta f) apakšpunktu un 1.2. punktu un [šīs pašas regulas] 3. panta [otrās daļas] g) punkts kopā ar [šī] pielikuma VII nodaļas D daļu ir interpretējami tādējādi, ka dalībvalstīm nav atļauts pieņemt valsts noteikumus, kuros ir noteiktas detalizētas prasības [cūku pārvadāšanai pa autoceļiem] attiecībā uz transportlīdzekļa iekšējo augstumu, pārbaužu augstumu un iekraušanas blīvumu?"

Par prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

29 *Danske Svineproducenter* un *Union européenne du commerce de bétail et de la viande* lūdz Tiesai pārformulēt iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu, to paplašinot, vai precizēt tā apjomu.

30 Tādējādi, pirmkārt, prasītājs pamatlietā aicina Tiesu atbildēt uz trim jautājumiem, kas atbilst lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu iepriekš minētajā lietā *Danske Svineproducenter* uzdotajiem jautājumiem.

31 Otrkārt, *Union européenne du commerce de bétail et de la viande* iesaka formulēt prejudiciālo jautājumu tā, lai tas attiektos arī uz preču brīvas aprites principu, lojālas sadarbības principu un Regulas Nr. 1/2005 30. panta 2. punktu. Šajā jautājumā tostarp esot jānorāda valsts tiesību normas, kurās nav noteiktas precīzas prasības, bet skaitļi, kas nav minēti šajā regulā.

32 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, Tiesai un valstu tiesām sadarbojoties, kā tas ir paredzēts LESD 267. pantā, tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā tajā ierosinātās lietas īpatnības, novērtē gan to, cik lielā mērā prejudiciāls nolēmums tai ir nepieciešams sprieduma

taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstību. Līdz ar to iespēja formulēt Tiesai uzdodamos jautājumus ir tikai valsts tiesai, un lietas dalībnieki nevar mainīt to saturu (skat. it īpaši 2009. gada 15. oktobra spriedumu lietā C-138/08 *Hochtief* un *Linde-Kca-Dresden*, Krājums, I-9889. lpp., 20. un 21. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

33 Prejudiciālo jautājumu satura grozīšana vai atbildes uz prasītāju pamatlietā apsvērumos minētajiem papildu jautājumiem sniegšana turklāt būtu pretrunā Tiesas pienākumam nodrošināt iespēju dalībvalstu valdībām un ieinteresētajām personām iesniegt apsvērumus atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 23. pantam, jo saskaņā ar šo normu ieinteresētajām personām tiek paziņoti tikai lēmumi par prejudiciālu jautājumu uzdošanu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Hochtief* un *Linde-Kca-Dresden*, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 No tā izriet, ka Tiesa nevar apmierināt *Danske Svineproducenter* un *Union européenne du commerce de bétail et de la viande* iesniegtos lūgumus pārformulēt prejudiciālo jautājumu.

35 Tādējādi nevar tikt apmierināts *Danske Svineproducenter* iesniegtais pieteikums atsākt tiesvedību, kas reģistrēts Tiesas kancelejā 2011. gada 9. decembrī. Pirmkārt, šis lūgums būtībā ir balstīts uz spriedumu, ar kuru *Højesteret* (Augstākā tiesa) noraidīja prasību, ko šis pamatlietas dalībnieks bija cēlis par iesniedzējtiesas lēmumu, lai panāktu, ka Tiesai tiek uzdoti prejudiciālie jautājumi papildus tiem, kas ietverti šajā lēmumā. Šāds apstāklis pēc sava rakstura neattiecas uz šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Otrkārt, attiecībā uz 2011. gada 6. oktobra sprieduma lietā C-381/10 *Astrid Preissl* (Krājums, I-9281. lpp.) pieminēšanu ir jākonstatē, ka nav nekādas argumentācijas par to, ka šis spriedums pamatotu tiesvedības atsākšanu saistībā ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Tiesas atbilde

36 Uzdodot šo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā Tiesai, vai Regula Nr. 1/2005 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz dalībvalstij pieņemt pasākumus, ar kuriem cūku pārvadāšanai pa autoceļiem ir noteikti skaitliski noteikumi attiecībā uz, pirmkārt, dzīvniekiem paredzēto nodalījumu iekšējo augstumu, otrkārt, dzīvnieku pārbaudēm brauciena laikā un, treškārt, platību vienam dzīvniekam, un minētie noteikumi vajadzības gadījumā atšķiras atkarībā no tā, vai tie regulē braucienus, kuru ilgums pārsniedz vai nepārsniedz astoņas stundas. Precīzāk, minētā tiesa šādas normas saista, respektīvi, ar minētās regulas 3. panta otrās daļas g) punktu kopā ar I pielikuma II nodaļas 1.2. punktu, 3. punkta otrās daļas f) punktu kopā ar I pielikuma II nodaļas 1.1. punkta f) apakšpunktu un 3. panta otrās daļas g) punktu kopā ar I pielikuma VII nodaļas D daļu.

37 Tomēr ar sava jautājuma formulējumu, ja to aplūko, ievērojot skaidrojumus iesniedzējtiesas lēmumā, minētā tiesa izvirza priekšplānā, ka iepriekš minētajā spriedumā lietā *Danske Svineproducenter*, Tiesa jau ir lēmusi par tādu valsts pasākumu, kādi ir aplūkoti pamatlietā, saderību ar Direktīvu 91/628, kuras normas ir būtiski līdzīgas Regulas Nr. 1/2005 normām attiecībā uz tiem aspektiem, uz kuriem attiecas šādi pasākumi. Šādos apstākļos *Vestre Landsret* jautā par fakta, ka šī joma turpmāk tiek regulēta Savienības līmenī ar regulu, nevis vairs ar direktīvu, iespējamo ietekmi uz dalībvalstu iespējām vēl pieņemt šāda veida pasākumus.

38 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar LESD 288. panta otro un trešo daļu direktīvas ir saistošas dalībvalstīm attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, atstājot valsts iestādēm kompetenci attiecībā uz formu un līdzekļiem, bet regulas ir obligātas visos aspektos un ir tieši piemērojamas dalībvalstīs.

39 Tādējādi, ņemot vērā regulu normu raksturu un to vietu Savienības tiesību avotu sistēmā, regulas normas vispārīgi ir nepastarpināti piemērojamas valstu tiesību sistēmās, neprasot valsts iestādēm īstenot piemērošanas pasākumus (skat. 2004. gada 24. jūnija spriedumu lietā C-278/02 *Handlbauer*, Krājums, I-6171. lpp., 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Tomēr dažu regulas normu īstenošanai dalībvalstīm ir jāpieņem piemērošanas pasākumi (iepriekš minētais sprieduma lietā *Handlbauer*, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Tostarp no pastāvīgās judikatūras izriet, ka dalībvalstis var veikt pasākumus regulas piemērošanai, ja tie netraucē tās tiešajai piemērojamībai, neapslēpj tās Kopienas raksturu un ja tie noteic, ka tiek izmantota ar minēto regulu piešķirtā izvērtēšanas brīvība, ievērojot tās noteikumus (2004. gada 14. oktobra spriedums lietā C-113/02 Komisija/Nīderlande, Krājums, I-9707. lpp., 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Tomēr apstāklis, ka Savienības tiesiskais regulējums par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā turpmāk ir ietverts regulā, obligāti nenozīmē, ka šobrīd ir aizliegti jebkādi šī regulējuma piemērošanas valsts pasākumi.

43 Lai noteiktu, vai valsts pasākums Regulas Nr. 1/2005 piemērošanai ir saderīgs ar Savienības tiesībām, tātad ir jāatsaucas uz atbilstošajām šīs regulas normām, lai pārbaudītu, vai šīs tiesību normas, interpretētas, ņemot vērā to mērķus, aizliedz, liek vai atļauj dalībvalstīm pieņemt noteiktus piemērošanas pasākumus, un it īpaši pēdējā gadījumā, vai attiecīgais pasākums ietilpst katras dalībvalsts rīcības brīvības robežās.

44 Runājot par Regulas Nr. 1/2005 mērķiem, ir jānorāda, ka, ja, protams, tehnisku šķēršļu novēršana dzīvu dzīvnieku tirdzniecībai un tirgus organizācijas laba darbība, kas ir norādītas tās preambulas otrajā apsvērumā, ir šīs regulas mērķis tādā pat mērā, kā tās bija Direktīvas 91/628 mērķis, kuras turpinājums tā ir, tad no minētās regulas preambulas otrā, sestā un vienpadsmitā apsvēruma izriet, ka tās galvenais mērķis tāpat kā šai direktīvai ir dzīvnieku aizsardzība pārvadāšanas laikā. Šajā ziņā iepriekš minētā sprieduma lietā *Danske Svineproducenter* 29. punktā izdarītais konstatējums par šīs direktīvas mērķiem tātad ir derīgs arī attiecībā uz Regulu Nr. 1/2005.

45 Ievērojot šos apsvērumus, ir jāpārbauda tādu valsts pasākumu, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, ar kuriem cūku pārvadāšanai pa autoceļiem ir noteikti skaitliski noteikumi attiecībā uz nodalījumu iekšējo augstumu, dzīvnieku pārbaudēm brauciena laikā un platību vienam dzīvniekam, saderība ar šo regulu.

Nodalījumu iekšējais augstums

46 Attiecībā uz dzīvniekiem paredzēto nodalījumu iekšējo augstumu autotransporta līdzekļos, kas tiek izmantoti cūku transportam, pamatlietā aplūkojamais tiesiskais regulējums ietver atšķirīgas divu veidu normas. Pirmkārt, Rīkojuma Nr. 1729/2006 9. panta 1. punktā, kas ir piemērojams neatkarīgi no brauciena ilguma, ir noteiktas normas attiecībā uz nodalījumu minimālo iekšējo augstumu atkarībā no pārvadājamo dzīvnieku svara. Otrkārt, šī rīkojuma 36. panta 4. punktā ir noteikts kā pārejas noteikums šāda paša veida, bet stingrākas normas, kas katrā ziņā ir piemērojamas braucieniem, kuri pārsniedz astoņas stundas. Šādas normas ir identiskas tām normām, kas ir pārbaudītas iepriekš minētā sprieduma lietā *Danske Svineproducenter* ietvaros, kā tas izriet no šī sprieduma 14., 15. un 34. punkta.

47 Šis cūku pārvadāšanas pa autoceļiem aspekts ir regulēts Regulas Nr. 1/2005 3. panta otrās daļas g) punktā, kā arī tās I pielikuma II nodaļas 1.2. punktā un VII nodaļas D daļas pirmajā teikumā. No šo normu kopuma izriet, ka autotransporta līdzekļos, kas tiek izmantoti cūku pārvadāšanai, dzīvniekiem paredzēto nodalījumu iekšējam augstumam ir jābūt pietiekamam, lai tās varētu atrasties stāvus dabiskā stāvoklī, ņemot vērā to lielumu un paredzēto braucienu, un ka tiktu nodrošināta atbilstoša ventilācija virs to galvām, ja tās atrodas stāvus savā dabiskajā stāvoklī, netraucējot to dabiskās kustības. Kā tas ir konstatēts šī sprieduma 15. punktā, šīs tiesību normas ir tādas pašas kā Direktīvas 91/628 normas, kas interpretētas iepriekš minētajā spriedumā lietā *Danske Svineproducenter*.

48 Tā kā šajā regulā nav precīzi noteikts nodalījumu iekšējais augstums un tā kā šajā ziņā atbilstošās tiesību normas ir tādas pašas kā Direktīvas 91/628 normas, ir jāatzīst, ka dalībvalstīm ir noteikta rīcības brīvība šajā ziņā, identiska tai, kas tām tika atzīta atbilstoši šai direktīvai minētajā spriedumā.

49 Tostarp, kā to apgalvo Dānijas valdība, tas, ka dalībvalsts pieņem tiesību normas, kurās ir konkrēti precizēts prasību, kas ir vispārīgi izteiktas Regulā Nr. 1/2005, saturs valsts līmenī, var pastiprināt juridisko drošību, jo šajās normās ir noteikti kritēriji, kas palielina šīs regulas prasību paredzamību un kas tādēļ veicina gan to, ka tās ievēro attiecīgie tirgus dalībnieki, gan visu kompetento iestāžu šajā ziņā veikto pārbaužu efektivitāti un objektivitāti.

50 Tādējādi valsts pasākumu pieņemšana, ar kuriem ir noteikti skaitliski noteikumi attiecībā uz nodalījumu iekšējo augstumu, paši par sevi nav pretēji minētajai regulai.

51 Tomēr ir svarīgi, lai šādas tiesību normas atbilstu gan Regulas Nr. 1/2005 normām un mērķiem, gan Savienības tiesību vispārīgajiem principiem, it īpaši samērīguma principam.

52 Šis princips, kas it īpaši attiecas uz dalībvalstu likumdevējām iestādēm, kad tās piemēro Savienības tiesības, prasa, lai ar tiesību normu ieviestie līdzekļi būtu piemēroti norādītā mērķa īstenošanai un nepārsniegtu to, kas vajadzīgs, lai to sasniegtu (šajā ziņā skat. 2010. gada 24. jūnija spriedumu lietā C-375/08 *Pontini* u.c., Krājums, I-5767. lpp., 87. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis princips tostarp paredz, ka, ja ir Savienības tiesiskais regulējums, kam ir vairāki mērķi, no kuriem viens ir galvenais, dalībvalstij, kas pieņem tiesību normu rīcības brīvības ietvaros, kas tai ir piešķirta ar šī tiesiskā regulējuma normu, ir jāievēro šis galvenais mērķis, nekavējot minētā regulējuma citu mērķu realizāciju. Tomēr, ievērojot šos citus mērķus, šādai valsts tiesību normai ir jābūt piemērotai, lai nodrošinātu minētā galvenā mērķa sasniegšanu un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai to sasniegtu (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Danske Svineproducenter*, 31., 32. un 40. punkts).

53 Ir jāveic šo dažādo aspektu pārbaude katram no šeit piemērojamo normu veidiem.

54 Attiecībā, pirmkārt, uz noteikumiem, ar kuriem ir precizēts pamatlietā aplūkoto nodalījumu minimālais iekšējais augstums, ir jākonstatē, ka tiesību normas, ar kurām tas ir noteikts, ir piemērotas, lai īstenotu galveno Regulas Nr. 1/2005 mērķi aizsargāt dzīvniekus pārvadāšanas laikā (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Danske Svineproducenter*, 46. punkts).

55 Tomēr ir jānorāda, ka, tā kā šāda veida normas ir paredzētas piemērošanai jebkurai cūku pārvadāšanai, kas notiek — kaut arī daļēji — tās dalībvalsts teritorijā, kas

ir tās pieņēmusi, tās var ietekmēt mērķa novērst tehniskus šķēršļus dzīvu dzīvnieku tirdzniecībā un tirgus organizāciju labas darbības mērķa īstenošanu, kas ir paredzēta arī Regulā Nr. 1/2005. Tomēr ir jāpārbauda, vai, ievērojot šos mērķus, šādas tiesību normas ir vajadzīgas un samērīgas šīs regulas galvenajam mērķim aizsargāt dzīvniekus pārvadāšanas laikā, to piemērošanai nesamērīgi (pēc analoģijas skat. 2010. gada 25. februāra spriedumu lietā C-562/08 *Müller Fleisch*, Krājums, I-1391. lpp., 38. un 42. punkts) neierobežojot preču brīvu apriti gan importam, gan eksportam (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Danske Svineproducenter*, 43. punkts).

56 Tomēr tādiem skaitliskiem noteikumiem attiecībā uz nodalījumu minimālo iekšējo augstumu, kādi ir noteikti Rīkojumā Nr. 1729/2006, ir jābūt samērīgiem ar dzīvnieku aizsardzības pārvadāšanas laikā mērķi un tie nedrīkst pārsniegt to, kas vajadzīgs, lai to sasniegtu.

57 Šajā ziņā ir svarīgi it īpaši pārbaudīt, vai minētās tiesību normas nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu dzīvnieku labturības pārvadāšanas laikā mērķi, kā tas ir izteikts Regulas Nr. 1/2005 prasībās, saskaņā ar kurām, pirmkārt, visas cūkas ir jātur stāvus to dabiskajā stāvoklī un, otrkārt, ir jābūt pietiekamai telpai nodalījuma iekšienē un ikvienā tā līmenī, lai nodrošinātu piemērotu ventilāciju virs dzīvnieku galvām, kad tie atrodas stāvus savā dabiskajā stāvoklī, nekādā gadījumā netraucējot to dabiskās kustības.

58 Turklāt ir svarīgi arī pārbaudīt, vai minētās normas neizraisa pārmērīgus izdevumus vai tehniskas grūtības, kas radītu nelabvēlīgus apstākļus vai nu dalībvalsts, kas tos pieņem, ražotājiem, vai arī citu dalībvalstu ražotājiem, kas vēlas eksportēt to ražojumus uz pirmo dalībvalsti vai caur to (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Danske Svineproducenter*, 45. punkts).

59 Tā kā Tiesā iesniegtajos lietas materiālos nav vērtēšanai vajadzīgo elementu, iesniedzējtiesai ir jāveic prasītie vērtējumi šajā ziņā, ņemot vērā citās dalībvalstīs, kas nav pieņēmušas šīs normas, vispārīgi pieļautos standartus, ievērojot Regulu Nr. 1/2005.

60 Izdarot šo pārbaudi, šai tiesai it īpaši ir jāpārbauda, vai pārejas noteikumu ieviešana attiecībā uz nodalījumu minimālo iekšējo augstumu braucieniem, kas pārsniedz astoņas stundas, kuri minēti Rīkojuma Nr. 1729/2006 36. panta 4. punktā, atbilst minētās regulas mērķiem un nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šos mērķus, ņemot vērā to, ka šī pati dalībvalsts ir turklāt pieņēmusi šī rīkojuma 9. panta 1. punktā ietvertās mazāk ierobežojošās tiesību normas, kas piemērojamas vispārīgā kārtībā.

Dzīvnieku pārbaudes brauciena laikā

61 Saskaņā ar Rīkojuma Nr. 1729/2006 9. panta 5. punktu autotransporta līdzekļi, kas norīkoti cūku, kuru svars pārsniedz 40 kg, pārvadāšanai, ja brauciena ilgums pārsniedz astoņas stundas, ir jābūt plānotiem tā, lai jebkurā vietā jebkurā līmenī pārbaudes augstums būtu vismaz 140 cm.

62 Šajā ziņā Regulas Nr. 1/2005 3. panta otrās daļas f) punktā, skatītā kopā ar tās I pielikuma II nodaļas 1.1. punkta f) apakšpunktu, ir paredzēts, ka dzīvnieku pārvadāšanai paredzētajiem transportlīdzekļiem ir jābūt plānotiem tā, lai varētu piekļūt dzīvniekiem un lai regulāri pārbaudītu to labklājības stāvokli. Ir jākonstatē, ka, atšķirībā no tā, kas bija paredzēts ar Direktīvu 91/628 un Regulu Nr. 411/98 organizētās kārtības ietvaros, Regulas Nr. 1/2005 normas par dzīvnieku pārbaudēm pārvadāšanas laikā ir piemērojamas visiem transportlīdzekļiem neatkarīgi no brauciena ilguma.

63 Tā rezultātā valsts pasākums, ar kuru ir noteiktas īpašas prasības šajā jomā, kas piemērojamas tikai braucieniem, kuru ilgums pārsniedz astoņas stundas, ir pretrunā minētajām Regulas Nr. 1/2005 normām, jo pieeja dzīvniekiem, lai regulāri pārbaudītu to labklājības stāvokli, ir jāparedz visiem braucieniem.

64 Turklāt ir jāpiebilst, ka, kā tas *mutatis mutandis* izriet no šī sprieduma 54.–59. punkta, skaitliskajiem noteikumiem, kuros noteikts minimālais inspekcijas augstums, lai atļautu šādu pieeju, ir jāatbilst Regulas Nr. 1/2005 mērķiem un jābūt ar tiem samērīgiem.

Platība vienam dzīvniekam

65 Saskaņā ar Rīkojuma Nr. 1729/2006 2. pielikuma D daļas 1. un 2. punktu cūku pārvadāšanas pa autoceļu gadījumā katram dzīvniekam ir jābūt minimālajai platībai, kas atšķiras atkarībā no to svara, proti, 100 kg smagām cūkām šī platība ir 0,42 m^2, ja brauciena ilgums nepārsniedz astoņas stundas, un 0,50 m^2 — ilgākiem braucieniem.

66 Šis dzīvu dzīvnieku pārvadāšanas aspekts tiek regulēts Regulas Nr. 1/2005 3. panta otrās daļas g) apakšpunktā, atbilstoši kuram "dzīvniekiem tiek nodrošināta pietiekama platība [..] atbilstīgi to izmēram un plānotajam pārvadājumam". Attiecībā konkrēti uz cūkām šīs regulas I pielikuma VII nodaļas D daļā ir precizēts, ka, lai atļautu tām apgulties un stāvēt savā dabiskajā stāvoklī, "apmēram 100 kg smagu cūku pārvadāšanas blīvums nedrīkst pārsniegt 235 kg/m^2", šī platība, kas tiek uzskatīta par minimālo, var tikt palielināta par 20 % atkarībā it īpaši no brauciena ilguma. 100 kg smagiem dzīvniekiem šie skaitļi ir, respektīvi, platība – 0,42 m^2 un 0,50 m^2.

67 Tādējādi ir jākonstatē, ka tādi skaitliskie noteikumi par maksimālo pārvadāšanas blīvumu, kādi ir noteikti Rīkojuma Nr. 1729/2006 2. pielikuma 1. un 2. punktā, atbilst Regulā Nr. 1/2005 noteiktajām minimālajām un maksimālajām normām (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Danske Svineproducenter*, 50. punkts).

68 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 1/2005 ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— šī regula neliedz dalībvalstij pieņemt cūku pārvadāšanai pa autoceļiem piemērojamas tiesību normas, kurās nolūkā pastiprināt juridisko drošību, ievērojot mērķi aizsargāt dzīvnieku labturību un neparedzot pārmērīgus kritērijus šajā ziņā, ir precizētas prasības, kas paredzētas minētajā regulā attiecībā uz dzīvniekiem paredzēto nodalījumu minimālo augstumu, ciktāl šīs normas nerada papildu izmaksas vai tehniskas grūtības, kas radītu nelabvēlīgākus apstākļus vai nu tās dalībvalsts, kura ir pieņēmusi minētās tiesību normas, ražotājiem, vai arī citu dalībvalstu ražotājiem, kuri vēlas eksportēt savus ražojumus uz šo pirmo dalībvalsti vai caur to, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai; tomēr par samērīgām nevar uzskatīt tādas tiesību normas, kādas ir noteiktas Rīkojuma Nr. 1729/2006 36. panta 4. punktā iekļautajos pārejas noteikumos, jo šī pati dalībvalsts ir pieņēmusi šī rīkojuma 9. panta 1. punktā ietvertās mazāk ierobežojošās tiesību normas, kas piemērojamas vispārīgā kārtībā;

— šī regula liedz dalībvalstij pieņemt cūku pārvadāšanai pa autoceļiem piemērojamas tiesību normas, kas precizētu minētajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz pieeju dzīvniekiem, lai regulāri pārbaudītu to labklājības stāvokli, un kas attiektos tikai uz braucieniem, kuri ir ilgāki par astoņām stundām;

— šī regula neliedz dalībvalstij pieņemt tiesību normas, saskaņā ar kurām gadījumā, kad cūkas pārvadā pa autoceļiem, dzīvniekiem ir jābūt minimālajai platībai, kas atšķiras atkarībā no to svara, un šī platība 100 kg smagam dzīvniekam ir 0,42 m^2, ja brauciena ilgums ir mazāk par astoņām stundām, un 0,50 m^2 — ilgākiem braucieniem.

Par tiesāšanās izdevumiem

69 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2004. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— **šī regula neliedz dalībvalstij pieņemt cūku pārvadāšanai pa autoceļiem piemērojamas tiesību normas, kurās nolūkā pastiprināt juridisko drošību, ievērojot mērķi aizsargāt dzīvnieku labturību un neparedzot pārmērīgus kritērijus šajā ziņā, ir precizētas prasības, kas paredzētas minētajā regulā attiecībā uz dzīvniekiem paredzēto nodalījumu minimālo augstumu, ciktāl šīs normas nerada papildu izmaksas vai tehniskas grūtības, kas radītu nelabvēlīgākus apstākļus vai nu tās dalībvalsts, kura ir pieņēmusi minētās tiesību normas,**

ražotājiem, vai arī citu dalībvalstu ražotājiem, kuri vēlas eksportēt savus ražojumus uz šo pirmo dalībvalsti vai caur to, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai; tomēr par samērīgām nevar uzskatīt tādas tiesību normas, kādas ir noteiktas 2006. gada 21. decembra Rīkojuma Nr. 1729 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā 36. panta 4. punktā iekļautajos pārejas noteikumos, jo šī pati dalībvalsts ir pieņēmusi šī rīkojuma 9. panta 1. punktā ietvertās mazāk ierobežojošās tiesību normas, kas piemērojamas vispārīgā kārtībā;

— **šī regula liedz dalībvalstij pieņemt cūku pārvadāšanai pa autoceļiem piemērojamas tiesību normas, kas precizētu minētajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz pieeju dzīvniekiem, lai regulāri pārbaudītu to labklājības stāvokli, un kas attiektos tikai uz braucieniem, kuri ir ilgāki par astoņām stundām;**

— **šī regula neliedz dalībvalstij pieņemt tiesību normas, saskaņā ar kurām gadījumā, kad cūkas pārvadā pa autoceļiem, dzīvniekiem ir jābūt minimālajai platībai, kas atšķiras atkarībā no to svara, un šī platība 100 kg smagam dzīvniekam ir 0,42 m^2, ja brauciena ilgums ir mazāk par astoņām stundām, un 0,50 m^2 — ilgākiem braucieniem.**

[Paraksti]